

Naar jeg siger: ikke saa meget det ærede Medlem for Æbeltoft, saa maa jeg sige, at hans Forstaaelse af Ordene: „samlet eller adskilt“ kan jeg ikke dele. Han kan aldrig komme bort fra, at hvad der end var min Forgængers Mening, og hvad der end staar i Bemærkningerne, saa staar der i *Loven* begge Dele, og saa maa de, der have stemt for *Loven*, ogsaa kunne acceptere begge Dele. (Modsigelse). Ja, det er i alt Fald min Opfattelse deraf. Men naar de ærede Medlemmer — i øvrigt i alt Fald — ville staa paa *Loven* af 1903's Grund, saa synes jeg, de skulle lade være med vedblivende at tale om de 13 Kommissionsmedlemmers Henstilling, thi det er jo klart, at den ligger ganske uden for *Loven* af 1903; saa maa vi være enige om at lægge den til Side; den ligger uden for den Lov baade for Pladsens Skyld og for Pengenes Skyld, og saa maa de ogsaa lægge det Brummer-Mørk-Hansenske Projekt til Side, fordi det ikke opfylder *Lovens* Krav med Hensyn til Bekostningen. Det viste sig jo, at jeg tog ikke saa meget fejl, da jeg mistænkte det ærede Medlem for Odense Amts 7de Valgkreds for, at Bekostningen ikke spillede saa stor Rolle for ham. Hans hele høje Syn paa Livet, hans Tilværelse oppe i Skyerne, indgav mig den Tanke, som han nu bekræftede, at det ikke var det, han tog saa meget Hensyn til. Men derfor kunne vi andre jo nok tage meget Hensyn dertil. Derfor kan det ærede Medlem sagtens tale om det Projekt, skønt det er 3½ Mill. Kr. dyrere, end det maa være, og skønt de yderligere Foranstaltninger, som det Bierfreundske Projekt vil medføre, ville føre os ind paa Summer, som ligge langt ud over det. Naar det ærede Medlem og et andet æret Medlem have søgt at begrunde Villighed i saa Henseende derpaa, at Thorvald Jørgensens Projekt ogsaa nok vil vise sig at koste 2—3 Mill. Kr. mere, saa ved jeg ikke, hvorfra i al Verden de have det, thi der foreligger intet som helst i saa Henseende.

Det ærede Medlem for Æbeltoft sagde, at man ikke kunde paaberaabe sig den ældre Konkurrence fra Slutningen af 1880'erne som Bevis paa, at Programmet ikke kunde løses tilfredsstillende med Rigsdagsfløjen ud imod Slotspladsen, thi det var et ældre Slægtled af Arkitekter, som da virkede, og det kunde jo være, at de yngre havde en anden Opfattelse og andre Evner. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem overhørte, hvad jeg vistnok udtalte i mit første Foredrag, og som jeg i

alt Fald nu skal gentage, at jeg udtrykkelig spurgte Arkitekterne i Kommissionen, som det ærede Medlem jo ellers saa stærkt paaberaaber sig, om det vilde have gjort nogen Forandring for dem, om det *ikke* var blevet slaaet fast i Programmet, hvad de rigtignok selv havde været med til at slaa fast, at Repræsentationslokalerne for Kongen skulde ligge ud imod Slotspladsen, og at de derpaa svarede nej, de troede ikke, at det alligevel havde været muligt at løse Opgaven tilfredsstillende. Derfor havde de forladt, hvad *Loven* bød, ogsaa med Hensyn til Pladsen, og vilde have lagt Rigsdagsbygningen helt til Side.

Den ærede sidste Taler sagde, at jeg havde skuffet ham og maaske flere. Ja, det er noget, jeg maa finde mig i, det er vel ikke første Gang og bliver vel heller ikke sidste Gang. Det trøster mig dog noget, at det Punkt, det ærede Medlem nævnedes som Eksempel, maa bero paa en fuldstændig Misforstaaelse. Jeg ved ikke rettere, end at det, jeg udtalte om Sidefløj eller ikke-Sidefløj, var paa det nærmeste det, som det ærede Medlem selv har udtalt.

Formanden: Folketingsmanden for Randers Amts 6te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Neergaard: Jeg maa gøre den højt-ærede Trafikminister opmærksom paa, at der er slet ingen Modsigelse i mit Standpunkt. Jeg siger for mit Vedkommende, at jeg og formentlig ogsaa mine Meningsfæller godt kunne nøjes med *Loven* af 1903, blot forudsat, at hver Bygning faar sin selvstændige Karakter. Men, da jeg nu har set, at der indenfor Kommissionen og Rigsdagen er saa mange og saa betydende Medlemmer, der ere komne til den Erkendelse, at vi maa have to helt selvstændige Bygninger, og Sagen efter min Opfattelse grundigt maa gennemarbejdes, saaledes at det hele ligger klart for os, inden vi træffe Afgørelsen, saa siger jeg: endskønt jeg vedblivende er af den Mening, at Opgaven kan løses paa Grundlag af *Loven* af 1903, er der saa mange andre, der mene, at vi bør have en anden Løsning prøvet, og saa vil jeg kunne gaa med til at fremme en saadan Prøvelse, for at vi til Slutning kunne tage vort Standpunkt — hvilket for mit Vedkommende bliver det, jeg har betegnet — med fuldt Kendskab til, hvorledes Opgaven kan løses arkitektonisk og finansielt. Men heri ligger der ikke Spor af Modsigelse.